

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitltér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

A kik elhagyják a hazát.

Kornfeld Zsigmond ur, a magyarországi pénzek ura megmagyarázta nekünk a minap, hogy a kivándorlás tulajdonképen áldás Magyarországra nézve. Mert Amerikába szakadt véreink évente átlag 130 millió koronát küldenek haza s a pénz itt költődik el, itt megy át a közforgalomba.

A pénzügyi kapacitásnak a pénz szempontjából tényleg igaza is van. A 130 millió, a mely legnagyobb részt a legszegényebb néposztálynak jut, nem megvetendő összeg, a felvidéki falvak s városok, a hol a kivándorlás mind nagyobb mérveket ölt, érzik is az amerikai pénznek jótékony hatását.

Most meg már úgy áll a dolog, hogy — a mint látszik — intéző köreink is a Kornfeld-féle villáspoltra helyezkedtek s olyképen szabályozták a kivándorlást, hogy szerződést kötöttek egy hajózási vállalattal arra nézve, hogy csakis ez a vállalat szállíthatja állami kedvezményvel a magyar kivándorlókat s egyúttal kötelezte magát a magyar állam, hogy legalább 30000 kivándorlót

boesájt a társaság rendelkezésére. Ha kevesebbet szállít, minden elmaradt fej után 100 korona bánatpénzt fizet. Ebbőltehat az következik, hogy ezentul a felsőbb helyről utasított hivatalos személyek esapnak majd fel kivándorlási ügynökeak, biztatván a szegény népet, hogy csak hagyják itt a hazát, világért sem marasztalják őket. Ezt kell tenniök, mert hiszen ha nem vándorol ki a kötött mennyiség, az államnak nagy kamatpénzt kell fizetnie . .

De ne zugolódjunk! Az állam nem csinált rossz üzletet és nem fog ráfizetni. A jelenlegi körülmények között nemesak 30000, de 50000 magyar kivándorlót is lehet biztosítani a hajózási vállalatnak. Ez aztán megint azt jelentti, hogy nemesak 30000-nek szabad kivándorolni, de száz és kétszáz ezernek is . . . Persze, csak annak a társaságnak a hajóján, melylyel a kormány szerződött.

Azt mondják s reméljük is, hogy így lesz, hogy a hajózási vállalat olesón, biztosan és kényelmesen szállít, nem spekulál a kivándorlók bőrere s nem esapja be őket olyképpen, hogy New-

York helyett Braziliába vagy Gubanába szállítja őket. A társaság odakünn a világban is pártfogásába veszi a magyar kivándorlót. Mindez rendjén van. Ha már nem tudjuk megakadályozni a kivándorlást, akkor legalább biztosítsunk jó, olesó utat idegenbe szakadt véreinknek s lehetőleg akadályozzuk meg, hogy odakünn elpusztuljanak vagy elveszenek — a magyar hazára nézve.

A helyzet azonban most már mindenestre az, hogy az állam s a hatóságok nemesak, hogy meg nem akadályozzák, de egyenesen előmozdítják a kivándorlást.

Tempora mutantur! . . .

Nemrégiben még az volt a közvélemény s az intéző körök felfogása, hogy tőlünk telhető minden erővel vissza kell tartani a népet a kivándorlástól, mert hiszen oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kell kegyelmezni. S egyre másra érkeztek a hírek arról, hogy a esendőség hol itt, hol ott tartóztatott le s tolonozolt vissza szülőfalujokba a határszéli állomásról kivándorló csapatokat.

Tehát két év előtt még ke-

T Á R C Z A.

Férfiak asszonyokról.

„Nem zörög a haraszt, ha nem fujja a szél! Azt beszéltek szélteben, özvegy Bihary Imréné bárónéról, hogy trafikoslány volt, mikor megboldogult ura megismerte. — A leány szép is volt, fiatal is volt, de szegény és árva, a báró csunya, öreg, de gazdag és altábornagy. Ez magyarázza meg ezt az abnormalis házasságkötést. Azt is mondják, hogy egy fiatal vezérkari tiszt napos vendége volt házuknak akkor is, ha a férj nem volt otthon. Tehát megvan a kulcsa annak a rejtélynek is, hogy miért fogadta egykedvűen udvarlásainkat és sohasem tüntetett ki közülünk senkit különösebb kegyével. A problema csak ott kezdődik, hogy most mikor független és szabad, nem megy férjhez egykori imádójához?! . . .”

„Barátom, nem jársz helyes nyomon! Pessimismusodra vall, hogy az ilyen mende-mondáknak kész vagy hitelt adni! Köztudomásu dolog, hogy minél szebb,

minél kedvesebb és minél élénkebb egy asszony, annál inkább ki van téve a rágalomnak! Biztosíthatlak, hogy kevés olyan kifogástalan asszonyt találsz, mint a báróné! Az a bizonyos fiatal vezérkari tiszt egyszerűen a képzelet szülöttje. A megboldogult báró alacsony sorsból emelte magához ezt a nőt. Ő taníttatta, képezette s ezért ez az asszony még ma is hálásan őrzi az ura emlékét. Most már megvallhatom neked, hogy én évek óta szeretem a bárónét. A szerelmes ember féltékenységgel leleskedtem utánna éveken keresztül, hívéen, hogy engemet egy másik, szerencsésabb vetélytárs miatt nem hallgat meg. Mondhatom neked, hogy minden kutatásom meddő volt! Ez az asszony csak az urát szerette a szeretet és hála vegyes érzelmével!”

„Hihetetlen! Egy ilyen fiatal nő ment lenne a világot mozgó leghatalmasabb szenvedélytől, a szerelemtől? Ez mesébe illő gondolat! Sőt merem állítani, hogy még oda sem, mert ma már a gyerekekkel sem lehet oféle képtelenségeket ohihetni! Csodálom, hogy te komoly ember létedre az ilyen abszurdumoknak beugrasz!”

„Ho-hó! Hítrább az agarakkal! Én azt mondtam, hogy volt. Abban a helyzetben vagyok, hogy tiszta meggyőződéssel jelenthetem ki, hogy csak volt!”

„Vagy úgy? Tehát mégis nekem van igazam!”

Neked igazad? Ó nem! Nekem van igazam! Mert a mit ma, mint özvegy tesz, egészen más elbirálás alá esik, mint ha ugyanezt az ura életében tette volna. Különben nem fogok veled dodonai stilyusban beszélni, mert tudom, hogy titoktartásodra számíthatok . . .

„Feltétlenül! Előttem nyiltan beszélhetsz!”

A gyászév letelt. Ez alatt az esztendő alatt volt a bárónénak számtalan alkalma meggyőződni arról, hogy nálam hívebb, őszetlenebb barátja nincs. Iránta táplált érzelmeimet azonban soha, egyetlen szóval sem érintettem. Ő mégis érezte, hogy az a három esztendő mit sem változtatott rajtuk. Megtörtént a csoda: a jégkéreg, melyet annyi láng nem volt képes megolvasztani, megolvadt önmagától . . .

A dolog úgy történt, hogy egy na-

vesen voltunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellett kegyelmezni — ma már úgy meg szaporodtunk, hogy „shlusst“ kötünk 30000 kivándorlóra!

Hol itt a logika? Az állam-bölesesség? Az igazság, melyet a legnagyobb magyar hirdetett s melyet igazságnak hirdettek egészen két esztendő előttig? Nincs, vége van!

Menjetez csak, ti szegény, szerencsétlen magyarok, akik nem tudtok megélni a hazátokban. Menjetez csak akár Fiumén, akár Brémán keresztül és szeressétek jobban Magyarországot, mint Magyarország titeket!

H i r e k.

— **Rákóczi hamvait haza hozták.** Örömet keltve járta be a hír az országot királyunk azon nemes elhatározására, hogy királyi kéziratában Tisza miniszterelnök által elrendelte az intézkedést az iránt, hogy II. Rákóczy Ferencnek, magyar szabadságharcunk kibujdosott tündöklő csillagának, messze idegenben szunnyadó porai hazaszállíttassanak. Régi forró óhajta teljesül ezzel a magyar nemzetnek s annál nagyobb még az örömiünk, midőn ezt a boldogságot a nemzet atyja, szeretett királyunk szerzi meg nekünk.

— **Halálozás.** Temetésről jövök, egy megható szép temetésről, mit a meleg kegyelet rendezett Bareson, Bares egy köztisztelő és szeretetben álló elhunyt régi tanítójának. Schleining Károly tanító hunyt el ugyanis e hó 20-án mintegy három heti betegeskedés után, 56 éves korában. Hirtelen jött betegsége, mely közben vízi betegséggé fajult, hamar végzett a mindig viruló egészségnek örvendő, erős természetű emberrel, ki egy huzamban — a Pécs melletti Bánya-telepen eltöltött 5 évi tanítóskodás után — 28 évig volt a

baresi hitközségi iskola buzgó tanítója. A babarezi egyszerű földműves szülők gyermeke a hosszú idő alatt ugyanis, mint tanító híven betöltte hivatását s a társadalmi életben is, mint gyakran szereplő ember (volt tüzoltó parancsnok, körök elnöke stb.) a közbecsülést érdemelte ki szilárd, becsületes jelleméért. Temetése e hó 21-én, délután 4 órakor ment végbe, igen nagyszámú közönség részvéte mellett, kiknek sorában ott láttuk képviselve Bares minden társadalmi osztályát, rangs- s valláskülönbség nélkül, sőt szép számmal jelentek meg vidékről is az elhunyt- nak tisztelői s a közel vidéki kartársak teljes számmal. Pár percet 4 óra előtt hozták le az iskolaház emeleti lakásáról a szebbnél szebb feliratos szalagu koszorúkkal borított érzékörsőjét, melyet szorongásig állt körül a gyászoló nép. A temetést Huber Gyula plebános végezte fényes segédlettel, a jelenvolt tanítói kar szép gyászénekkel mellett. A temetési eze- remónia után Karbuczky pálfalui tanító élén, még az elhunyt által betanított baresi dalárda adta elő a „Csillagokon túl örök béke honol“ kezdetű megható gyász- éneket szép összhangban, mely után las- san megindult a gyászmenet Zsolnai zenekara gyászindulója mellett, ki ugyanis a boldogult még életében többször emli- tett óhaját teljesítette a zenekara kivonu- lásával, mely a gyászindulókön kívül még kedves dalát, az „Árva lány-haj“ kezdetű gyönyörű dalt is eljátszotta párszor az uton.

Igy ment a gyászmenet végig a hosszú uton a temetőig. A tavaszi napsugár le- nyugvó aranyos sugarai szomorú fényt hün- tettek a megásott sirra. Hisz nem ide vá- gyott ő nyugodni térni, hanem oda mes- sze, a kies Babarez falu egyik kis fehérre meszelt házába, mit vágyva-vágyott egy év múlva elérni nyugdíjba menése után. Itt a sírnál, a koporsója beszentelése után Szánthó Péter bolhai tanító tartott felette megható szép gyászbeszédet, mely után még utoljára Zsolnai Vilmos zenekara ját- szotta el halkán, szomorúan, könnyhulla- tóan kedves dalát az „Árva lány-haj“-t.

Most hát itt pihend ki kedves halott boldogan küzdésed fáradságait. Énnekem pedig fáj, nagyon fáj egy szomorú tudat:

*Egy kis fehér ház messze tájon,
Küzdést felejtő enyhület,
Mit lelked oly epedve vágyott:
Ah vége, vége, elveszett! . . .*

Sk. Géza.

— **Vasutasok sztrájkja.** Valóban páratlanul áll az országban az állami va- sutasok most folyó sztrájkja, mely meg- lepő gyorsan s egyöntetűen történt s ki- hatolt jó főrmán az egész országra s meg- érezte majdnem minden ember. Most tud- juk csak, hogy mily fontos tényező áll a vasutasok kezében, midőn egy jelszóra egyszerre megtagadják fontos szolgálatai- kat. Beszüntetik egyszerre a vasuti köz- lekedést, mely ha csak napokig tart, he- láthatatlan károkat von maga után sok irányban. Csak a mit már mi baresiak tapasztaltunk a sztrájk idő alatt, elég kel- lemetlen dolgok, így többek közt az is, hogy távoli községekbe, melyek állami vasutak közelében vannak, hosszú idő- vesztegetéssel s fáradsággal Baresről ko- esikön szállíttatják el postájukat, esendőri fedezet mellett. Kárunkra van az is, hogy több irányból, vasuti hálózatunk állami része felől szünetel a vasuti közlekedés s erre sem utazni nem lehet, sem uta- sok nem érkehetnek. Szerencsénk még az, hogy egy fontos vasut, a déli vasut mellett lakunk, melynek alkalmazottjai nem sztrájkolnak és így a rendesen közlekedő vonatokon érintkezhetünk a világgal. Lá- punk zártakor még mindig tart a sztrájk. Vörös László államtitkárral tartott leg- utóbbi tárgyalás sem vezetett eredményre. Bizony pedig kívánatos volna, hogy a do- log a vasutasok óhajának teljesítésével mielőbb elintéztessék s visszaállíttassék a rend, annál inkább is, mivel a vasuta- sok sztrájkja mindennap 700 ezer korona bevételtől fosztja meg az államot. Mint értesülünk, a sztrájkoló vasutasok részére Bareson is gyűjtöttek pénzt a déli vasut alkalmazottjai s hire volt, hogy az oszt- rák vasutasokra is átesap a sztrájkolás.

pon meglátogattam. Boudoirejában foga- dott igéző pongyolában. E hely egyike ama meghitt, meleg, puha kis fészkeknek, melyek telve illuzióval, illattal, vágygyal, hívatta látszanak lenni arra, hogy ben- nük egy-egy kellemes pástor-órát töltsön el az ember.

Szokatlan izgalom vett erőt mind- kettőnkön ebben a bűvös környezetben. Kerültük egymás tekintetét. Torkunkat fojtogatta valami. Szótlatlan ültünk egy- mással szemben . . . Egyszerre a közös vágy ellenállhatatlanul egymás karjába hajtott bennünket . . . Ajkaink izzó esők- ban forrtak össze . . . Aztán hirtelen ki- bontakozott ölelő karjaim közül a báróné s könyörgött, hogy távozzam. Ellenkezés nélkül tettem eleget kívánságának abban a szent meggyőződésben, hogy heveske- désemmel csak ártottam ügyemnek. Ott- hon azonban este a következő levelet találtam:

„Kedves barátom! Boicsásson meg mai heveskedésemért, nem tudtam, mit esel el szem. Mindkettőn meggondolatlanul, túlságosan bizva önmagunkban, játszo- tunk a tüzzel s megéggettük magunkat.

Szeretném azt irni magának, hogy kerül- jön engem, de nem tehetem! Csókja az- óta folyton égeti ajkamat, vérem hevese- ben lüktet, szívem gyorsabban ver! Má- moros vagyok a csókjától, mely olyan, mint az abszinth, ki egyszer megizleli, nem tud róla többé lemondani, még ha el akarja is tőle! Okvetlen elvárja

Özv. br. Bihary Imréné.“

Nos és mi az eredmény? „Ez mi!“ Jegygyűrű? Gratulálók! Boicsásson meg, hogy eljárt a szám! . . .

Huba.

Akinek nincs szíve.

Egy szép énekesnőbe szerelmes volt egy karmester, egy zeneszerző és egy gazdag ur.

A karmester arezát megezirogatta a szép énekesnő:

— Ne bolondulj öreg! — mondta kaczagva neki. Először is nekem nincs szívem, másodsor meg, ha szerelmes len- nek beléd: te is sóhajtoznál a karmesteri

székben, ahelyett, hogy a zenekart vezé- nyelnéd, én is tefeléd sóhajtoznám a szin- padról, ahelyett, hogy énekeljek.

A zeneszerző így kapta ki a maga részét:

— Nem tehetek róla, én nem tudok szeretni sem mást, sem önt. Aztán legjobb ha mi csak barátságban maradunk. Ön nekem ajánlja a szerzeményeit, én ének- lem s így kölesönösen biztosítjuk egy- más hírnevét. . . . Pedig szeretnék sze- retni, de nincs szívem . . .

A harmadik pályázó megcsókolta az énekesnő homlokát, szeme elé tartott egy villogó kövü gyűrűt, ráhuzta az énekesnő ujjára és megint megcsókolta őt, de most már az ajkán.

A szivtelen hölgy ábrándozva nézett maga elé:

— Istenem, sohsem hittem, hogy ennyire tudjak szeretni . . .

Fáy Nándor.

Szóval ki tudja, mivé fejlődik még ez az állapot. A romlástól féltett árukat is nyakra-főre árverezik az állomásokon, így Bácsoson is több láda narancsot árvereztek el pénteken, mit a sztrájk miatt nem szállíthattak tovább.

— **Sorozás.** E hó 22- és 23-án, azaz pénteken és szombaton ejtetett meg Bácsoson a sorozás, községek szerint lapunkban a már közölt sorrendben. A lefolyásáról lapunk zártakor csak röviden emlékezhetünk meg. Besoroztatott az első nap 13 községből 75 s a második napon ugyan csak 13 községből 58 ember.

— **A pletyka.** Szorgalmas, törekvő varróleányról szól az ének, ki keserves munkájával tartotta fenn magát öreg anyjával együtt. A szobaur régen szerette a különben jó nevelésű leánykát, úgy, hogy el is jegyezte. A boldogság fészkének lehetett nevezni a szerény kis lakást, a hol az egyik szobában a házi kisasszony kereste a mindennapi kenyeret, a másikban pedig a szigorló orvos vőlegény bujta a könyveket, hogy minél előbb megszerezze az orvosi oklevelet. Már az orvossá avatás nagy napja is közel volt, midőn egy napon a szomszédasszonyok valamelyike besugta a vőlegénynek, hogy menyasszonya minden hónapban egy titkos levelet kap színes borítékban egy nagy urtól és óva intette a házasságra való lépéstől. A vőlegény kétségbeesve vállatóra fogta menyasszonyát, ki beismerte, hogy minden hónapban kap színes borítékban egy-egy levelet, de hogy kitől, ezt csak az orvosi diploma elnyerése után fogja neki megvallani. A várva-várt nap is bekövetkezett s most már a vőlegény követelte, hogy menyasszonya váltaná be ígését. Éppen elő akarta szedni a gyanúsító „corpus delicti“-ket, midőn az ajtón kopogtatnak és két ur örömtől sugárzó arcával jelenti, hogy eljöttek Török A. és Társa bankházából, hogy a mai huzáson nyert nagy főnyereményt a sorsjegy vizsgálata ellenében kifizessék. Ekkor azután a menyasszony, a ki véletlenül összerakta a Török bankháztól havonta érkező színes borítéku leveleket, bebizonyította vőlegényének, hogy nem valami titokzatos levelek voltak ezek, hanem a szerencsés Török bankház, Budapest, Teréz-körut 46. sz. alatti főüzletéből jöttek, a hol sorsjegyeit vásárolta s csak a pletyka akarta rosszakaratával szerencsésjéjétől megfosztani.

Közgazdaság.

— **Raktár-kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank bacsai raktárainak. Készlet f. hó 1-én 73583 mm. 1214000 kor. biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 1—15 ig 17995 mm. 283400 kor. bizt. ért. Összesen 91578 mm. 1497400 kor. bizt. ért. Kiraktárlás 1—15-ig 26850 mm. 397000 kor. bizt. ért. Készlet 15-én 64728 mm. 1100400 kor. bizt. ért. Részletezés: 26160 mm. buza, 1396 mm. rozs, 1316 mm. árpa, 22136 mm. zab, 7506 mm. tengeri, 1480 mm. hüvelyesek, 430 mm. liszt, 4304 mm. különféle, összesen 64728 mm. Bacsótelep, 1904. ápril hó 15.

Kiváló szerencse Töröknél.

Felülmulhatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt **15 millió** korona nyereménynél többet fizettünk nagyra-beesült vevőinknek; csak a legutóbbi időben is

a legnagyobb nyereményt és pedig:

a **605.000** koronás nagy jutalmat az 57080. számú sorsjegyre, a 100.000 kor. főny. a 74366. sz. sorsj.-re a 80.000 kor. főny. a 83061. sz. sorsj.-re
 a 100.000 „ „ az 52528. „ „ a 70.000 „ „ a 81161. „ „
 a 100.000 „ „ a 94780. „ „ a 70.000 „ „ az 5498. „ „
 a 90.000 „ „ a 109780. „ „ a 60.000 „ „ az 51613. „ „
 a 90.000 „ „ a 83610. „ „ a 60.000 „ „ a 76347. „ „
 a 90.000 „ „ a 92787. „ „ a 50.000 „ „ a 4036. „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt. Ajánljuk emnélfogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 14. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom **600.000.** 1 nyeremény **400.000.** 1 à **200.000.** 2 à **100.000.** 1 à **90.000.** 2 à **80.000.** 1 à **70.000.** 2 à **60.000.** 1 à **50.000.** 1 à **40.000.** 5 à **30.000.** 3 à **25.000.** 8 à **20.000.** 8 à **15.000.** 36 à **10.000** korona és még sok egyéb; összesen **55.000** nyeremény és jutalom **14.459.000** korona összegben.

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerű árai:

¹/₈ eredeti sorsj. frt —.75 vagy K. 1.50; ¹/₄ eredeti sorsj. frt 1.50 vagy K. 3.—
¹/₂ „ „ „ 3.— „ „ 6.—; ¹/₁ „ „ „ 6.— vagy „ 12.—

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az **összeg előzetes beküldése** ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

folyó évi május hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA
 BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ; Teréz-körut 46 a. I. fiók; Váci-körut 4 a.
 II. fiók; Múzeum-körut 11 a. III. fiók; Erzsébet-körut 54 a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona összegben (utánvételezni kérem) A nem (postautalvánnyal küldöm)) tetsző (mellékelem bankjegyekben (bélyegb.) törlendő.

Pontos ezim:

Gyár: NYERGES-UJFALU (Esztergom m.)

Sürgönyezim: ETERNIT BUDAPEST.

Gyár: VÖCKLABRUCK (Felső Ausztria.)

Telefon: 12-92.

Eternit-Pala

Azbeszt-Cement-Pala

Hatsek Lajos szab.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető fedőanyag

ETERNIT MŰVEK HATSCEK LAJOS BUDAPEST, VI., Andrásy-ut 33.

12-12 Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi Gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.

KIADÓ

egy nagy bolthelyiség

kis mellékkellyiséggel

Barcstelep legszebb, legforgalmibb részén,
a postahivatal tözsomszedságábanujjonnan épült házban
mely alkalmas cizukrasz-, fodrasz-, hadagaüzletnek
esetleg iroda helyiségnek stb. Átvehető július 1-től
Bővebbet e lap Kiadóhivatalában.

Üzlet-eladás.

Nyolcz év óta fennálló

vegyes-kereskedésemet

azonnal esetleg június 1-én

más vállalat miatt átadom.

Átvételhez 800 korona szükséges.

Szép lakás kerttel és gyümölcsösrel 320 kor. bér.

Esetleg a berendezés és áruk külön eladók
és elvihetők, — minden elfogadható áron.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Frank

u. p. Bares. Therésienfeld.

ÉRTESÍTÉS.

Szives tudomására hozom a n. é.
közönségnek, hogy énuj rendszerű,
önmüködő gépezetű rolettát,
ablak-függöny, vászon grádlit,
valamintyaluzin redőket
a legjutányosabb árért csinállok,
a meglevőket pedig,

igen olcsón átalakítom

az ön működő gépezetre. Ugy szintén el-
fogadok női és férfi téli bundákat, szőrme-
féle ruhákat, saját lakásomon, megfelelő
helyiségben, kellő gondozás és megőrzésre,
április hó elsőtől szeptember végeig, előre
megállapított csekély fizetésért. Továbbá
elfogadok még mindenféle női és férfi ru-
hákat alakítani, javítani és tisztítani olcsó
árért.Bares, 1904. márczius hó.
Tisztelettel

Schulhoff Simon

Hirdetések jutányos áron
felvétetnek e lap kiadóhi-
vatalában.

VASÚTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt	10 óra	58 per
"	délután	5 "	14 "
"	este	9 "	12 "
Kanizsáról	délelőtt	7 "	11 "
"	délután	5 "	15 "
"	este	8 "	20 "
Pakráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	15 "
"	este	9 "	05 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel	7 óra	28 percz.
"	délután	1 "	20 "
"	délután	5 "	50 "
Kanizsára	reggel	3 "	30 "
"	délelőtt	8 "	25 "
"	délelőtt	11 "	10 "
"	este	9 "	40 "
Pakráczra	délelőtt	8 "	16 "
"	délután	5 "	30 "
Somogy-Szobbra	reggel	3 "	40 "
"	délután	1 "	30 "

Jó házból való fiu

tanonczul

felvétetik

a baresi könyvnyomdában.

DEUTSCH IZIDOR BARCSON.

Ajánlja az ujonnan berendezett

czement-árugyárát

hol különféle lemezek és minden
e szakmába vágó áruk jó mi-
nőségben és jutányos áron kap-
hatók.

Nyom. a baresi könyvnyomdában.